

Sâmbătă, 21 februarie a.c., începând cu ora 10.00, a avut loc la Colegiul Național „Eudoxiu Hurmuzachi” manifestarea intitulată „Atelierul părinților și al adolescenților”, prima dintr-o serie de activități care se doresc a fi transformate în tradiție la colegiul rădăuțean. Activitatea și-a propus să creeze o situație de învățare în care să fie implicați activ reprezentanții celor trei categorii de actori ai procesului educativ: profesori, părinți și elevi. Spațiul recent amenajat al cabinetului ariei curriculare *Om și Societate* s-a transformat, prin efortul profesorilor organizatori, într-un cadru destins, specific educației non-formale, în care întrebările, replicile, observațiile s-au combinat într-un dialog prolific pentru toți cei prezenți. În cadrul celor patru sesiuni ale manifestării, au fost identificate, descrise, dezbătute problemele specifice vârstei adolescenței, s-au formulat recomandări și soluții privind relația părinte – copil.

Orchestrată de profesoara **Luminița Lăzărescu**, directorul adjunct al liceului, prima sesiune a manifestării a abordat conceptul stimei de sine și al încrederii în propriul potențial, dar mai ales modalitățile concrete prin care adolescenții pot fi încurajați să-și dezvolte aceste calități importante în drumul către propria reușită. Referitor la cele discutate pe parcursul primei sesiuni, doamna profesoară Lăzărescu ne-a declarat: „Adolescența este vârsta de aur, așa cum au apreciat majoritatea participanților, însă este și vârsta-cheie la care se formează personalitatea și imaginea de sine. Unii părinți și copiii au apreciat că este și o vârstă ingrată în care adolescentul își caută identitatea, încercând să înțeleagă cine este, cine devine atunci când nu mai este copil, este pus în fața unor întrebări, drame, conflicte, iubiri neîmplinite, simte revoltă față de tot ce este convențional. Părinții sunt, de regulă, în această perioadă a vieții adolescenților, concentrați mai ales pe activitatea și pe rezultatele obținute la școală, minimizând uneori, sau chiar neglijând problemele cu care se confruntă copiii lor. Pornind de la aceste idei, la întâlnirea *Atelierul părinților și al adolescenților* din luna februarie, am discutat despre identitate, încrederea de sine și imaginea pe care și-o creează și o propun lumii adolescenții și am încercat să oferim participanților instrumente de cunoaștere, intercunoaștere utile, care să stea la baza formării unui parteneriat real între părinți și copiii, care să-i ajute în construirea încrederii în sine și în găsirea unor repere care să constituie fundamente stabile pentru formarea unei stime de sine ridicate.”

Intitulată „Nevoile mele, nevoile celui alt”, cea de-a doua sesiune a fost moderată de profesorul **Florin George Popovici** și a avut ca scop identificarea trebuințelor și dorințelor pe care le au, pe de-o parte, părinții, și pe de altă parte, adolescenții. Împărțiți în patru grupe, participanții au primit sarcina de a construi ierarhii de motive și nevoi care au fost apoi comparate în vederea stabilirii eventualelor asemănări, puncte de convergență sau deosebiri. Au fost apoi invocate opiniile experților în domeniul psihologiei și s-au formulat concluzii menite referitoare la armonizarea nevoilor proprii, ca părinte, cu acelea exprimate de copil. „Am constatat, în urma acestui exercițiu, că adolescenții și părinții lor au priorități de multe ori diferite în ceea ce privește necesitățile și interesele asumate. De unde rezultă ca o sarcină provocatoare, deloc facilă, încercarea de a pune în acord aceste necesități, de a le armoniza, astfel încât să genereze premisele unei relații bazate pe dialog și cooperare optimă. De asemenea, am constatat cu plăcută surprindere că în privința nevoilor de ordin superior, aproape toți cei prezenți au ajuns parcă printr-un acord tacit să situeze pe cel mai înalt nivel nevoia de transcendență, de divin, în

strânsă legătură cu dezvoltarea personală, împlinire, auto-realizare, totodată contribuția la binele propriu dar, mai ales, la binele celor din jur. Ceea ce-mi spune că ne aflăm totuși, în pofida numeroaselor rătăcirii și defecte ale timpului nostru, pe drumul către firesc, către normalitate.”

Cea de-a treia sesiune a manifestării și-a propus să aducă în atenție problema comunicării eficiente, asertive dintre părinți și copii, a capacității empatice ca o condiție necesară pentru înțelegerea celuilalt și pentru oferirea unui eventual sprijin. Sesiunea a fost moderată de **Adriana Kurtoglu**, președintele Asociației de Părinți de la CNEH, care a reușit să evidențieze importanța comunicării sincere, deschise, nonviolente. S-au formulat recomandări privind optimizarea dialogului, gestionarea eventualelor situații conflictuale, descoperirea strategiilor rezolutive de tipul *eu câștig – tu câștigi*. „Adolescenții sunt influențați de modelele de frumusețe, de stereotipurile sau etaloanele timpului nostru” – ne-a declarat doamna Adriana Kurtoglu – „iar dacă nu reușesc să se apropie de aceste modele pot să apară complexe, dezinteresul pentru alte activități, chiar eșecul școlar. Problemele pe care le întâmpină adolescenții sunt considerate de către părinții acestora de multe ori prea puțin importante în raport cu propriile probleme, alteori sunt ignorate, declarate „tabu”. Adolescenții nu găsesc răspunsurile căutate, ajung să se simtă neînțeleși, apar blocajele de comunicare între ei și părinți, de unde retragerea și a unora și a celorlalți în lumi diferite, guvernate de probleme diferite. Prin activitățile propuse, am încercat să-i îndemn pe părinți să comunice eficient și asertiv cu copii lor, să găsească modalități eficiente prin care să-i ghideze, să-i ajute să se cunoască, să se accepte așa cum sunt. Toate acestea sunt baze ale unui dialog constructiv și util în formarea la adolescenți a unei imagini de sine cât mai adecvate și a unei personalități deschise și flexibile.”

În cea de-a patra sesiune a întâlnirii, cei prezenți au fost invitați de **Narcise Boțic**, consilier psihopedagog la Colegiul Național „Eudoxiu Hurmuzachi”, să formuleze întrebări și nedumeriri referitoare la problemele cu care se confruntă, cărora le-au fost oferite răspunsuri pertinente. S-a adus în discuție tipologia complexă și extrem de eterogenă a părinților, de la părintele de tip „laissez-faire”, mult prea permisiv, chiar dezinteresat de evoluția propriului copil, până la părintele autoritar, despotice sau omniscient, care nu tolerează niciun neajuns sau nicio greșeală a propriului copil. Iată ce a declarat, ca un sinteză a discuțiilor purtate cu cei prezenți, doamna psiholog Narcise Boțic: „Trebuie să admitem că nu există rețete sau soluții universale garantate pentru îmbunătățirea relației dintre părinte și adolescent, cât despre literatura de specialitate, ea oferă de multe ori sugestii și soluții „magice”, neverificate, motivate comercial sau nefundamentate științific. Ceea ce este foarte important însă este să conștientizăm necesitatea dialogului deschis, sincer, a ascultării active. Părintele trebuie să acorde atenția cuvenită nevoilor, problemelor, schimbărilor pe care adolescenții le traversează în această etapă ingrătă și deloc facilă de dezvoltare. Educarea inteligenței emoționale trebuie să constituie o prioritate pentru părinți și dascăli pentru că ea reprezintă unul dintre pilonii de rezistență ai personalității armonioase.”

La capătul celor două ore și jumătate de dialog, desfășurat într-o manieră deopotrivă atractivă, antrenantă și instructivă, bogată în conținut, toți cei prezenți – părinți, profesori și adolescenți – au dobândit certitudinea că astfel de întâlniri poartă cu sine șansa unor beneficii substanțiale: înțelegerea reciprocă, sinceră și onestă, a perspectivelor diferite de cele proprii, progresul și dezvoltarea personală prin conversația cordială, lipsită de inhibiții sau formalități inutile, cu celălalt.